

Nr 79.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 60 § samt anvisningarna till 60 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.; given Stockholms slott den 5 februari 1954.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 60 § samt anvisningarna till 60 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt
- 3) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås vissa ändringar i 60 § kommunalskattelagen avseende fördelning av skatteunderlag å olika administrativa områden inom en kommun. Förslaget är betingat av den vid 1953 års riksdag beslutade omläggningen av fastighetsbeskattningen. Även i taxeringsförordningen föreslås vissa ändringar av övervägande teknisk natur, varav flertalet föranledes av nyssnämnda omläggning.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 60 § samt anvisningarna till 60 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 60 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt anvisningarna till samma paragraf enligt nämnda författningsrums avfattning jämlikt lagen den 5 juni 1953, nr 400,¹ skola — med giltighet från det sistnämnda lag träder i kraft — erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

60 §.

Finnes inom kommun municipal-samhälle eller annat administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, och ingår i skattskyldigs taxerade inkomst garantibelopp för fastighet, som är belägen inom sådant administrativt område, skall så stor del av den i kommunen beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet eller, om den beskattningsbara inkomsten understiger garantibeloppet, hela den beskattningsbara inkomsten tagas till beskattning inom det administrativa området.

Beträffande den del av den beskattningsbara inkomsten, som härefter må återstå, skall vid taxering enligt denna lag angivas vad som å det administrativa området belöper, och skola därvid de i 56—59 §§ givna bestämmelserna om beskattningsort hava motsvarande tillämpning. Oaktat stad innefattar flera församlingar, skall dock, då fråga är om fysisk person, som skall där mantalsskrivas, förevarande del av den beskattningsbara inkomsten hänföras till den församling, där den fysiska personen skall mantalsskrivas.

Vad i nästföregående stycke sägs skall äga motsvarande tillämpning då i den taxerade inkomsten icke ingår garantibelopp för fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse:

60 §.

Innefattar kommun flera församlingar, skall fysisk person, som skall mantalsskrivas i någon av församlingarna, beskattas i denna församling för hela den inkomst, som enligt bestämmelserna om beskattningsort skall beskattas i kommunen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning, då oskift dödsbo efter avliden person, som varit vid dödsfallet bostatt här i riket, skall beskattas inom kommun, som innefattar flera församlingar.

För annan än i första stycket avsedd skattskyldig skall, om kommun innefattar flera församlingar, vid taxering enligt denna lag angivas, huru stor del av den beskattningsbara inkomsten som belöper å varje församling, och skola därvid de i 56—59 §§ givna bestämmelserna om beskattningsort hava motsvarande tillämpning. Innan sådan fördelning sker skall dock, om i den skattskyldiges taxerade inkomst ingår garantibelopp för fastighet, så stor del av den beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet, tillföras den församling, där fastigheten är belägen.

Finnes inom kommun municipal-samhälle eller annat än här ovan förmålt administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, skola i fråga om vad som

¹ Betr. tidigare lydelse av 60 § se 1953: 274.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

skall där beskattas bestämmelserna i nästföregående stycke äga motsvarande tillämpning beträffande samtliga inom kommunen skattskyldiga. Ingår i skattskyldigs taxerade inkomst garantibelopp för fastighet och understiger den beskattningsbara inkomsten garantibeloppet, skall hela den beskattningsbara inkomsten tagas till beskattning i den del av kommunen, där fastigheten är belägen.

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 60 §.

Till ledning vid tillämpning av 60 § anföras följande exempel.

1. En person är bosatt i en kommun, som består av församlingarna A, B och C. Han äger en fastighet i envar av dessa församlingar; fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 25 000 kronor, 75 000 kronor och 100 000 kronor.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 8 000 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 1 000 kronor, 3 000 kronor och 4 000 kronor. Uppgår den beskattningsbara inkomsten till exempelvis 6 000 kronor, skall denna fördelas med 750 kronor på A församling, 2 250 kronor på B församling och 3 000 kronor på C församling. Överstiger den beskattningsbara inkomsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§, dock att då fråga är om fysisk person i stad bestämmelsen i 60 § andra stycket andra punkten skall iakttagas.

Anvisningar

till 60 §.

Till ledning vid tillämpning av 60 § anföras följande exempel.

1. Ett aktiebolag har hemort i en kommun, som består av tre församlingar. Bolaget äger en fastighet i envar av dessa församlingar; fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 25 000 kronor, 75 000 kronor och 100 000 kronor.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 8 000 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 1 000 kronor, 3 000 kronor och 4 000 kronor. Överstiger den beskattningsbara inkomsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§.

2. I en kommun finnes ett municipalsamhälle. En person A är bosatt inom det utanför municipalsamhället belägna området av kommunen. A äger de inom kommunen belägna fastigheterna B och C, av vilka C ligger

inom municipalsamhället. Fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 30 000 kronor och 70 000 kronor.

A:s beskattningsbara inkomst utgör 3 000 kronor. Därav upptages 2 100 kronor såsom belöpande på municipalsamhället.

2. En person — — — å municipal-samhället.

3. En person — — — å municipal-samhället.

Förslag

till

förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 17 § 1 mom., 26 § 1 mom., 29 § 1 mom., 66 § 3 mom., 67 § 3 mom., 74 §, 84 § 1 mom., 90 § 1 och 2 mom., 97 a, 101 och 104 a §§, 122 § 1 mom., 123 § 1 och 2 mom., 124 § 1 mom., 124 a § 1 mom., 125 §, 128 § 1 mom., 131 § 1 mom., 135 § samt 145 § 2 och 3 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att 30 och 86 §§ samt 100 § 1 mom. samma förordning enligt dessa författningsrums avfattning jämlikt förordningen den 5 juni 1953, nr 280, skola erhålla nedan angiven lydelse.

Nuvarande lydelse:

17 §.

1 mom. Till ledning vid allmän fastighetstaxering skall för varje fastighet, med undantag för sådan, som avses i 5 § 2 mom. eller 5 § 4 mom. kommunalskattelagen, av fastighetens ägare utan anmaning avgivas deklARATION (allmän fastighetsdeklARATION). Därest fastighet innehaves av någon, som enligt 13 § kommunalskattelagen är att anse såsom ägare eller är i ägares ställe *skattskyldig*, skall vad nu sagts om ägare i stället gälla sådan innehavare.

Allmän fastighetsdeklARATION — —
— och anskaffningskostnader.

Är jordbruksfastighet — — — eller innehavaren.

Kungl. Maj:t — — — statistiskt ändamål.

Allmän fastighetsdeklARATION — —
— Kungl. Maj:t.

26 §.

1 mom. Nedannämnda skattskyldiga — — — (s j ä l v d e k l a r a t i o n), nämligen:

Föreslagen lydelse:

17 §.

1 mom. Till ledning vid allmän fastighetstaxering skall för varje fastighet, med undantag för sådan, som avses i 5 § 2 mom. eller 5 § 4 mom. kommunalskattelagen, av fastighetens ägare utan anmaning avgivas deklARATION (allmän fastighetsdeklARATION). Därest fastighet innehaves av någon, som enligt 47 § kommunalskattelagen är att anse såsom ägare eller är i ägares ställe *skyllig att erlägga skatt för garantibelopp för fastigheten*, skall vad nu sagts om ägare i stället gälla sådan innehavare.

Allmän fastighetsdeklARATION — —
— och anskaffningskostnader.

Är jordbruksfastighet — — — eller innehavaren.

Kungl. Maj:t — — — statistiskt ändamål.

Allmän fastighetsdeklARATION — —
— Kungl. Maj:t.

26 §.

1 mom. Nedannämnda skattskyldiga — — — (s j ä l v d e k l a r a t i o n), nämligen:

¹ Senaste lydelse av 17 § 1 mom. se 1950:123; av 26 § 1 mom. se 1952:408; av 29 § 1 mom. och 124 § 1 mom. se 1953:230; av 66 § 3 mom. och 67 § 3 mom. se 1944:281; av 74 och 101 §§ se 1947:513; av 90 § 2 mom. se 1947:591; av 123 § 1 mom., 125 och 135 §§ och 145 § 3 mom. se 1943:855; av 97 a och 104 a §§, 123 § 2 mom., 124 a § 1 mom. och 128 § 1 mom. se 1947:578; av 122 § 1 mom. se 1947:588 samt av 145 § 2 mom. se 1945:901.

Nuvarande lydelse:

1) aktiebolag och ekonomisk förening;

2) annan juridisk — — — 100 kronor;

3) fysisk person, vilkens bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått, om han varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret, till sammanlagt minst 1 200 kronor och eljest till sammanlagt minst 100 kronor; samt

4) fysisk eller juridisk person, vilkens tillgångar av den art, som i 3 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt anges, vid beskattningsårets utgång haft ett värde överstigande 50 000 kronor eller, såvitt angår sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b) nämnda förordning, 5 000 kronor.

Vid bedömandet — — — statlig förmögenhetsskatt.

I fråga — — — taxeras därför.

Vid tillämpning — — — riket bosatta.

Avlider skattskyldig — — — den avlidne.

29 §.

1 mom. Allmän självdeklaration — — — bostad härstädes;

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvskälla, i vilken fastighet, *underkastad fastighetsskatt*, ingått, särskilt angivas dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels ock, därest fastigheten icke ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss

Föreslagen lydelse:

1) aktiebolag och ekonomisk förening;

2) annan juridisk — — — 100 kronor;

3) fysisk person, vilkens bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått, om han varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret, till sammanlagt minst 1 200 kronor och eljest till sammanlagt minst 100 kronor;

4) fysisk eller juridisk person, vilkens tillgångar av den art, som i 3 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt anges, vid beskattningsårets utgång haft ett värde överstigande 50 000 kronor eller, såvitt angår sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b) nämnda förordning, 5 000 kronor; samt

5) *fysisk eller juridisk person, för vilken garantibelopp för fastighet skall upptagas såsom skattepliktig inkomst.*

Vid bedömandet — — — statlig förmögenhetsskatt.

I fråga — — — taxeras därför.

Vid tillämpning — — — riket bosatta.

Avlider skattskyldig — — — den avlidne.

29 §.

1 mom. Allmän självdeklaration — — — bostad härstädes;

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvskälla, i vilken *skattepliktig* fastighet ingått, särskilt angivas dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels ock, därest fastigheten icke ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del,

Nuvarande lydelse:

del, huru lång tid eller till vilken del fastigheten sålunda ingått i förvärvskällan;

3) de intäkter — — — eller område;

6) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, ändå att förmögenheten icke uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom; *ävensom*

7) beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret.

Har skattskyldig — — — och skulder.

Svenskt aktiebolag — — — utdelningens belopp.

Inländsk försäkringsanstalt, — — — hänförliga verksamheten.

Med inländsk — — — för medlem.

Utländsk försäkringsanstalt, — — — och 5).

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

30 §.

Självdeklaration av — — — ägt rum.

Vad här är sagt om kommun skall, med det undantag som framgår av andra punkten i 60 § kommunalskattelagen, gälla jämväl i fråga om inom kommun beläget administrativt område, där menighet äger utöva beskattningsrätt.

66 §.

3 m o m. Sedan det i 2 mom. omnämnda sammanträdet hållits, tager taxeringsarbetet sin början med de kommuner, där vid nämnda sammanträde beredningsnämndernas förslag ansetts tillfredsställande, samt fortgår kommun efter kommun och fas-

Föreslagen lydelse:

huru lång tid eller till vilken del fastigheten sålunda ingått i förvärvskällan;

3) de intäkter — — — eller område;

6) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, ändå att förmögenheten icke uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom;

7) beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret; *ävensom*

8) *garantibelopp, vilket skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige i dennes hemortskommun.*

Har skattskyldig — — — och skulder.

Svenskt aktiebolag — — — utdelningens belopp.

Inländsk försäkringsanstalt, — — — hänförliga verksamheten.

Med inländsk — — — för medlem.

Utländsk försäkringsanstalt, — — — och 5).

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

30 §.

Självdeklaration av — — — ägt rum.

Skall skattskyldigs beskattningsbara inkomst jämlikt 60 § kommunalskattelagen fördelas på olika administrativa områden inom en kommun, skall den skattskyldiges självdeklaration innehålla de särskilda uppgifter, som erfordras för fördelningen.

66 §.

3 m o m. Sedan det i 2 mom. omnämnda sammanträdet hållits, tager taxeringsarbetet sin början med de kommuner, där vid nämnda sammanträde beredningsnämndernas förslag ansetts tillfredsställande, samt fortgår kommun efter kommun och fas-

Nuvarande lydelse:

tighet efter fastighet. Föredraganden har att i varje fall meddela såväl beredningsnämndens förslag som ock sin egen mening ävensom redogöra för inkomna erinringar och de ändringar, som beredningsnämnden funnit sig böra föreslå. Nämnden beslutar därefter, *dels* med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet och *dels*, *beträffande varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.*

Nämndens sålunda — — — i fastighetslängderna.

Fastighetslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

67 §.

3 m o m. Fastighetstaxeringsnämnd i stad företager fastighetstaxeringen i den ordning, som finnes bäst lämpad för vinnande av jämnhet och likformighet mellan taxeringsvärdena i stadens olika delar. Nämnden beslutar, *dels* med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet och *dels*, *beträffande varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.* Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängder, och skola i fråga om dessa längder stadgandena i 62 § 3 mom. hava motsvarande tillämpning. De av nämnden följda grunderna för taxeringen, såvitt angår jordbruksfastighet, skola upptagas i en särskild längd. I fråga om denna längd skall i tillämpliga delar gälla vad i 62 § 4 mom. sägs, dock att sammandrag av längden icke skall översändas till landskamreraren i länet.

74 §.

Fastighetsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem, som verkställa debite-

Föreslagen lydelse:

tighet efter fastighet. Föredraganden har att i varje fall meddela såväl beredningsnämndens förslag som ock sin egen mening ävensom redogöra för inkomna erinringar och de ändringar, som beredningsnämnden funnit sig böra föreslå. Nämnden beslutar därefter, med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet.

Nämndens sålunda — — — i fastighetslängderna.

Fastighetslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

67 §.

3 m o m. Fastighetstaxeringsnämnd i stad företager fastighetstaxeringen i den ordning, som finnes bäst lämpad för vinnande av jämnhet och likformighet mellan taxeringsvärdena i stadens olika delar. Nämnden beslutar, med vilket belopp taxeringsvärde skall åsättas varje fastighet. Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängder, och skola i fråga om dessa längder stadgandena i 62 § 3 mom. hava motsvarande tillämpning. De av nämnden följda grunderna för taxeringen, såvitt angår jordbruksfastighet, skola upptagas i en särskild längd. I fråga om denna längd skall i tillämpliga delar gälla vad i 62 § 4 mom. sägs, dock att sammandrag av längden icke skall översändas till landskamreraren i länet.

74 §.

Det åligger protokollföraren hos fastighetsprövningsnämnden att senast å fjortonde dagen efter den, då protokollet justerats, i rekommenderat brev med mottagningsbevis till-

Nuvarande lydelse:

ring av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels, utom vad angår Stockholm, så snart ske kan offentligen framläggas inom vederbörande kommun.

Föreslagen lydelse:

sända ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, vilkens taxering varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, underrättelse om beslutet medelst utdrag av nämndens protokoll.

Har annan än ägaren eller innehavaren av fastighet besvärat sig, skall utdrag av nämndens protokoll rörande nämndens beslut inom samma tid och i samma ordning tillsändas jämväl klaganden.

Vad ovan är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, för vilken garantibelopp för fastighet skall upptagas såsom skattepliktig inkomst.

Å protokollsutdrag, som ovan sägs, skall finnas tecknad underrättelse om vad den har att iakttaga, som vill anföra besvär över beslutet.

84 §.

1 m o m. Under de år, då särskild fastighetstaxering skall äga rum, har taxeringsnämnden att, så fort ske kan, företaga sådan taxering. Nämnden har därvid att för varje fastighet, å vilken jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen nytt taxeringsvärde skall sättas, besluta till vilket belopp det nya värdet skall upptagas. För övriga taxering underkastade fastigheter skola de taxeringsvärden, som under nästföregående år varit gällande, oförändrade upptagas. *Samtidigt skall för varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, beslut fattas om vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.*

Taxeringsnämnden har — — — kommunalskattelagen förmåles.

86 §.

För varje lokalt taxeringsdistrikt eller, om sådant distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skola föras särskilda taxeringslängder, nämligen *två längder* över taxeringen av fastigheter (*f a s t i g h e t s l ä n g d e r*), av vilka den ena

84 §.

1 m o m. Under de år, då särskild fastighetstaxering skall äga rum, har taxeringsnämnden att, så fort ske kan, företaga sådan taxering. Nämnden har därvid att för varje fastighet, å vilken jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen nytt taxeringsvärde skall sättas, besluta till vilket belopp det nya värdet skall upptagas. För övriga taxering underkastade fastigheter skola de taxeringsvärden, som under nästföregående år varit gällande, oförändrade upptagas.

Taxeringsnämnden har — — — kommunalskattelagen förmåles.

86 §.

För varje lokalt taxeringsdistrikt eller, om sådant distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skola föras särskilda taxeringslängder, nämligen *en längd* över taxeringen av fastigheter (*f a s t i g h e t s l ä n g d*), en längd över taxeringen

Nuvarande lydelse:

skall upptaga fastigheter, som jämlikt 5 § 1, 3 eller 5 mom. kommunalskatte-
telagen äro undantagna från skatte-
plikt, och den andra skall upptaga
övriga fastigheter, med undantag för
sådana, som avses i 5 § 2 mom.
nämnda lag, en längd över taxeringen
till statlig inkomstskatt och till kom-
munal inkomstskatt (i n k o m s t-
l ä n g d) ävensom en längd över
taxeringen till statlig förmögenhets-
skatt (f ö r m ö g e n h e t s l ä n g d).
Hos den gemensamma taxerings-
nämnden skola föras särskild in-
komstlängd och särskild förmögen-
hetslängd över taxering för inkomst
eller förmögenhet av skattskyldiga,
som omförmälas i 77 § 4 mom.

Hos särskild — — — egen upp-
bördsförvaltning.

De beslutade taxeringarna skola in-
föras i taxeringslängderna med angi-
vande av taxeringens belopp och den
skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas sär-
skilt

d e l s i avseende å statlig — — —
skall beräknas;

d e l s i avseende å kommunal —
— — beskattningsbar inkomst;

d e l s o c k, till ledning för påfö-
ring av pensionsavgift enligt lagen om
folkpensionering, för envar, som vid
taxeringsårets början uppnått sjutton
men ej sextiosex års ålder, beräknad
taxerad inkomst enligt förordningen
om statlig inkomstskatt, därest sådan
inkomst uppgår till minst 1 200 kro-
nor och icke införts på grund av fö-
reskriften här ovan.

Sådan anteckning till ledning för
påföring av pensionsavgift, varom
ovan sägs, skall för skattskyldig, som

Föreslagen lydelse:

till statlig inkomstskatt och till kom-
munal inkomstskatt (i n k o m s t-
l ä n g d) ävensom en längd över taxe-
ringen till statlig förmögenhetsskatt
(f ö r m ö g e n h e t s l ä n g d). Hos
den gemensamma taxeringsnämnden
skola föras särskild inkomstlängd och
särskild förmögenhetslängd över taxe-
ring för inkomst eller förmögenhet
av skattskyldiga, som omförmälas i
77 § 4 mom.

Hos särskild — — — egen upp-
bördsförvaltning.

De beslutade taxeringarna skola in-
föras i taxeringslängderna med angi-
vande av taxeringens belopp samt i
fråga om taxering av fastighet nam-
net å den, som vid taxeringsårets in-
gång varit ägare till fastigheten, och
i fråga om annan taxering den skatt-
skyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas sär-
skilt

d e l s i avseende å statlig — — —
skall beräknas;

d e l s i avseende å kommunal —
— — beskattningsbar inkomst;

d e l s, till ledning för skattskyl-
digs påförande av skogsvårdsavgift,
uppgift om de värden å skogsmark
och växande skog, varå avgiften skall
beräknas;

d e l s o c k beräknad taxerad in-
komst enligt förordningen om statlig
inkomstskatt, därest sådan inkomst
uppgår till minst 1 200 kronor och
icke införts på grund av föreskriften
här ovan.

Sådan anteckning varom sist för-
mäles skall för skattskyldig, som
taxerats enligt för gift skattskyldig

Nuvarande lydelse:

taxerats enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser, äga rum om hans och hans makas beräknade taxerade inkomster enligt förordningen om statlig inkomstskatt sammanlagt uppgå till minst 1 200 kronor.

I förmögenhetslängden — — — beskattningsbara förmögenheten.

Närmare föreskrifter — — — Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

90 §.

1 m o m. Har taxeringsnämnden åsatt fastighet nytt taxeringsvärde eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen, med avvikelse från vad som under nästföregående taxeringsår varit gällande, fördelat taxeringsvärde å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller har taxeringsnämnden avslagit framställning om vidtagande av nu omförmäld taxeringsåtgärd, åligger det taxeringsnämndens ordförande att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten översända underrättelse om taxeringsnämndens beslut till fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare ävensom, därest annan än ägaren eller innehavaren är *skattskyldig* för fastigheten, till denne.

2 m o m. Har självdeklaration — — — eller upplysning.

I enahanda ordning skall underrättelse om påford taxering för inkomst eller förmögenhet meddelas skattskyldig, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats.

Föreslagen lydelse:

gällande bestämmelser, *verkställas* om hans och hans makas beräknade taxerade inkomster enligt förordningen om statlig inkomstskatt sammanlagt uppgå till minst 1 200 kronor.

I förmögenhetslängden — — — beskattningsbara förmögenheten.

Närmare föreskrifter — — — Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas — — — och ledamöter.

90 §.

1 m o m. Har taxeringsnämnden åsatt fastighet nytt taxeringsvärde eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen, med avvikelse från vad som under nästföregående taxeringsår varit gällande, fördelat taxeringsvärde å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller har taxeringsnämnden avslagit framställning om vidtagande av nu omförmäld taxeringsåtgärd, åligger det taxeringsnämndens ordförande att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten översända underrättelse om taxeringsnämndens beslut till fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare ävensom, därest annan än ägaren eller innehavaren är *skyldig att erlægga skatt för garantibelopp* för fastigheten, till denne.

2 m o m. Har självdeklaration — — — eller upplysning.

I enahanda ordning skall underrättelse om påford taxering för inkomst eller förmögenhet meddelas skattskyldig, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats; *dock att underrättelse icke är erforderlig, då den som i fastighetslängden för året näst före taxeringsåret upptagits såsom ägare till fastighet åsattes allenast taxering till kommunal inkomstskatt för garantibelopp för fastigheten.*

Nuvarande lydelse:

97 a §.

Efter taxeringsårets utgång må taxeringsintendent eller medlem av länsprövningsnämnd icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom., 129 § eller 130 § denna förordning, 75 § 1 eller 2 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär — — — nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda i länen senast den 10 oktober och i Stockholm senast den 31 oktober under taxeringsåret. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

100 §.

1 m o m. Det åligger — — — av ortsavdragen.

Har i — — — jämväl klaganden.

Vad ovan är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, som i stället för ägaren eller innehavaren är *skattskyldig* för den fastighet, varom fråga är.

101 §.

Innefattar sådant — — — prövningsnämndens protokoll.

Har prövningsnämnd jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § gjort ändring beträffande fastighetstaxering, skall, i den mån vederbörande icke

Föreslagen lydelse:

97 a §.

Efter taxeringsårets utgång må taxeringsintendent eller medlem av länsprövningsnämnd icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom., 129 § eller 130 § denna förordning, 75 § 1 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär — — — nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda å sådan tid, att besluten kunna vara lokal skattemyndighet tillhanda senast den 20 november under taxeringsåret. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

100 §.

1 m o m. Det åligger — — — av ortsavdragen.

Har i — — — jämväl klaganden.

Vad ovan är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, som i stället för ägaren eller innehavaren är *skyldig att erlægga skatt för garantibelopp* för den fastighet, varom fråga är.

101 §.

Innefattar sådant — — — prövningsnämndens protokoll.

Har prövningsnämnd jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § gjort ändring beträffande fastighetstaxering, skall, i den mån vederbörande icke

Nuvarande lydelse:

erhållit del av beslutet jämlikt 100 §, genom länsstyrelsens försorg utdrag av nämndens protokoll rörande beslutet för kännedom tillställas, förutom klaganden, den *skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skattskyldigheten hänför sig jämväl denne*, den kommun, där fastigheten är belägen, så ock, där den *skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt* hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

104 a §.

Efter taxeringsårets utgång må allmänna ombudet hos eller medlem av den mellankommunala prövningsnämnden icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom. eller 130 § denna förordning, 75 § 1 eller 2 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär — — — nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda *senast den 5 oktober under taxeringsåret*. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

122 §.

1 m o m. Besvär enligt 121 § 1 mom. skola, skriftligen avfattade, före klockan tolv den 31 december under taxeringsåret ingivas till läns-

Föreslagen lydelse:

erhållit del av beslutet jämlikt 100 §, genom länsstyrelsens försorg utdrag av nämndens protokoll rörande beslutet för kännedom tillställas, förutom klaganden, den *som vid taxeringsårets ingång ägt fastigheten eller varit skyldig att erlægga skatt för garantibelopp för densamma*, den kommun, där fastigheten är belägen, så ock, där fastighetens ägare eller *därmed likställd innehavare vid ingången av taxeringsåret* hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

104 a §.

Efter taxeringsårets utgång må allmänna ombudet hos eller medlem av den mellankommunala prövningsnämnden icke hos nämnden framställa yrkande, som avser samma års taxering, där ej fall föreligger, som avses i 123 §, 124 a §, 128 § 2 mom. eller 130 § denna förordning, 75 § 1 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt; vederbörande dock obetaget att efter taxeringsårets utgång närmare angiva omfattningen av yrkande, som dessförinnan framställts.

Hava besvär — — — nyssnämnda besvär.

Mål och ärenden rörande ett års taxering skola avgöras, så snart ske kan. Där ej fall föreligger, som avses i något av de i första stycket omförmälda författningsrum, skola av skattskyldiga anhängiggjorda besvärsmål såvitt möjligt vara avgjorda *å sådan tid, att besluten kunna vara lokal skattemyndighet tillhanda senast den 20 november under taxeringsåret*. Övriga mål och ärenden skola, där ej fall föreligger som nyss sagts, vara avgjorda senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret.

122 §.

1 m o m. Besvär enligt 121 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden vidtagits,

Nuvarande lydelse:

styrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden vidtagits.

Besvär enligt 121 § 2 mom. över beslut av länsprövningsnämnd skola, skriftligen avfattade, av skattskyldig ingivas till den länsstyrelse, som i första stycket sägs, före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då han av beslutet erhållit del. Taxeringsintendent samt kommun, municipalsamhälle och landsting skola till nämnda länsstyrelse ingiva sina besvär, skriftligen avfattade, taxeringsintendenten före klockan tolv å sextionde dagen samt annan klagande före samma tid å nittionde dagen efter den, då länsprövningsnämndens protokoll justerades.

I fråga — — — till nämnden.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

123 §.

1 m o m. Har fastighet uppförts för utgörande av fastighetsskatt i fall, där den är undantagen från skatteplikt eller där dess ägare eller innehavare jämlikt 15 § 1 mom. kommunalskattelagen är befriad från utgörande av sådan skatt för fastigheten, eller har såsom skattskyldig för fastighet uppförts annan än den som vederbort,

eller har fastighet — — — hos kammarrätten.

2 m o m. Den som — — — en ort,

den som taxerats till statlig inkomstskatt, — — — hos kammarrätten.

Skall i — — — 30 juni.

124 §.

1 m o m. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, eller, i motsvarande fall som i 119 § andra stycket avses, till den mellan-

Föreslagen lydelse:

av kommun, municipalsamhälle och landsting senast å nittionde dagen efter den, då protokoll innefattande det överklagade beslutet justerades,

av taxeringsintendent senast å sextionde dagen efter den, då protokoll innefattande det överklagade beslutet justerades, samt

av annan klagande senast å sextionde dagen efter den, då han av beslutet erhållit del.

I fråga — — — till nämnden.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

123 §.

1 m o m. Har fastighet uppförts såsom skattepliktig i fall, där den är undantagen från skatteplikt,

eller har fastighet — — — hos kammarrätten.

2 m o m. Den som — — — en ort, den som taxerats till kommunal inkomstskatt för garantibelopp för fastighet, vilket icke bort för honom upptagas såsom skattepliktig inkomst,

den som taxerats till statlig inkomstskatt, — — — hos kammarrätten.

Skall i — — — 30 juni.

124 §.

1 m o m. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, eller, i motsvarande fall som i 119 § andra stycket avses, till den mellan-

Nuvarande lydelse:

kommunala prövningsnämnden. Besvären skola ingivas, av skattskyldig inom natt och år efter det han erhållit debetsedel å slutlig *skatt, fastighetsskatt* eller tillkommande skatt i anledning av den taxering, varom fråga är, och av annan klagande före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

Avse besvären det fall, att *taxeringsvärde åsatts fastighet å mer än en ort* eller att skattskyldig blivit taxerad för samma inkomst eller förmögenhet å mer än en ort, och har vederbörande erhållit debetsedlar å slutlig *skatt, fastighetsskatt* eller tillkommande skatt därför å olika tider, räknas besvärstiden från den senaste tidpunkten.

124 a §.

1 mom. *Har skattskyldig vid taxering till kommunal inkomstskatt åtnjutit avdrag enligt 45 § kommunalskattelagen eller har förmögenhet vid skattskyldigs taxering till statlig förmögenhetsskatt beräknats med hänsyn till fastighets taxeringsvärde*, och sker genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten eller beslut jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § av länsprövningsnämnd sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen, att *avdraget eller förmögenheten bör beräknas till annat belopp än som skett*, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen av inkomst eller förmögenhet anföras hos prövningsnämnden eller, om denna taxering redan varit föremål för beslut av kammarrätten, vilket ej överklagats, eller av Kungl. Maj:t, hos den som meddelat beslutet. Är sagda taxering i annan ordning föremål för prövning av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, skola besvären anföras hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t för att prövas i sammanhang med prövning av målet i övrigt.

Föreslagen lydelse:

kommunala prövningsnämnden. Besvären skola ingivas, av skattskyldig inom natt och år efter det han erhållit debetsedel å slutlig eller tillkommande skatt i anledning av den taxering, varom fråga är, och av annan klagande före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

Avse besvären det fall att skattskyldig blivit taxerad för samma inkomst, *garantibelopp* eller förmögenhet å mer än en ort, och har vederbörande erhållit debetsedlar å slutlig eller tillkommande skatt därför å olika tider, räknas besvärstiden från den senaste tidpunkten.

124 a §.

1 mom. *Har vid taxering till statlig eller kommunal inkomstskatt eller till statlig förmögenhetsskatt fastighets taxeringsvärde, i enlighet med vad därom finnes stadgat, legat till grund för taxeringen* och sker genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten eller genom beslut jämlikt 123 § 1 eller 4 mom. eller 129 § av länsprövningsnämnd sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen, att *taxeringen av inkomst eller förmögenhet bör bestämmas till annat belopp än som skett*, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen av inkomst eller förmögenhet anföras hos prövningsnämnden eller, om denna taxering redan varit föremål för beslut av kammarrätten, vilket ej överklagats, eller av Kungl. Maj:t, hos den som meddelat beslutet. Är sagda taxering i annan ordning föremål för prövning av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, skola besvären anföras hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t för att prövas i sammanhang med prövning av målet i övrigt.

Nuvarande lydelse:

Rätt att — — — inkomstskatt, kommun.

Besvären skola, — — — fastighets-taxeringen meddelades.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

Besvär enligt — — — slutligen avgjort.

Vid besvär — — — motsvarande tillämpning.

125 §.

I fråga om klagan över prövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 § skola stadgandena i 121 § 2 mom., 122 § 1 mom. *andra, tredje och fjärde styckena* samt 122 § 2 mom. *andra och tredje styckena* hava motsvarande tillämpning.

128 §.

1 m o m. Om kammarrätten — — — å denne.

Äro makar — — — statlig förmögenhetsskatt.

Hava besvär hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t anförts rörande taxering av skattskyldig, som avlidit, eller dödsbo efter sådan skattskyldig, och har jämlikt 75 § 1 *eller* 2 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt beskattningsnämnd medgivit dödsboet efter den avlidne befrielse från erläggande av skatt på grund av taxeringen, skall vid ändring av taxeringen i anledning av besvären jämväl beslutet om sådan skattebefrielse i erforderlig mån ändras.

131 §.

1 m o m. Besvärsrätt liksom för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet tillkommer jämväl an-

Föreslagen lydelse:

Rätt att — — — inkomstskatt, kommun.

Besvären skola, — — — fastighets-taxeringen meddelades.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

Besvär enligt — — — slutligen avgjort.

Vid besvär — — — motsvarande tillämpning.

Vid sådant utslag eller beslut beträffande fastighetstaxering, som i första stycket sägs, skall fogas under rättelse till den skattskyldige om rätt för honom att anföra besvär enligt denna paragraf och om vad han därvid har att iakttaga.

125 §.

I fråga om klagan över prövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 § skola stadgandena i 121 § 2 mom., 122 § 1 mom. samt 122 § 2 mom. *andra och tredje styckena* hava motsvarande tillämpning.

128 §.

1 m o m. Om kammarrätten — — — å denne.

Äro makar — — — statlig förmögenhetsskatt.

Hava besvär hos kammarrätten eller Kungl. Maj:t anförts rörande taxering av skattskyldig, som avlidit, eller dödsbo efter sådan skattskyldig, och har jämlikt 75 § 1 mom. kommunalskattelagen, 15 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 15 § 1 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt beskattningsnämnd medgivit dödsboet efter den avlidne befrielse från erläggande av skatt på grund av taxeringen, skall vid ändring av taxeringen i anledning av besvären jämväl beslutet om sådan skattebefrielse i erforderlig mån ändras.

131 §.

1 m o m. Besvärsrätt liksom för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet tillkommer jämväl

Nuvarande lydelse.

nan, som uppförts eller bort uppföras såsom skattskyldig för fastighet, så ock arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägaren eller innehavaren har att ansvara för fastighetsskatt, som belöper å den arrenderade fastigheten.

135 §.

Har genom — — — för verkställighet.

Utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t beträffande fastighetstaxering skall, därest utslaget innefattar ändring av länsprövningsnämndens beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den skattskyldige och, om annan än den skattskyldige ägde fastigheten vid den tidpunkt till vilken skattskyldigheten hänförs sig, jämväl denne, den kommun, där fastigheten är belägen, taxeringsintendenten i det län, där fastigheten är belägen, så ock där den skattskyldige eller fastighetens ägare vid berörda tidpunkt hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

145 §.

2 m o m. Det åligger länsstyrelsen att de år, då allmän fastighetstaxering äger rum, senast den 1 maj, i Stockholm senast den 20 juli, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med nyssnämnda taxering inom länet bör tillkomma envar av de personer, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. 1) och 3) äro därtill berättigade, och skola därvid angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkning.

Motsvarande yttrande beträffande årlig taxering skall av länsstyrelsen angivas senast den 20 juli under taxeringsåret.

Yttrande enligt — — — taxeringsnämndernas beslut.

3 m o m. Kommun, som — — — ersättningsbeloppets beräkning.

Föreslagen lydelse:

annan för vilken garantibelopp för fastigheten skall upptagas såsom skattepliktig inkomst, så ock arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägaren eller innehavaren har att ansvara för skatt för fastighets garantibelopp.

135 §.

Har genom — — — för verkställighet.

Utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t beträffande fastighetstaxering skall, därest utslaget innefattar ändring av länsprövningsnämndens beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den som vid taxeringsårets ingång ägt fastigheten eller varit skyldig att erlägga skatt för garantibelopp för densamma, den kommun, där fastigheten är belägen, taxeringsintendenten i det län, där fastigheten är belägen, så ock där fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare vid ingången av taxeringsåret hade sin hemortskommun i annat län, taxeringsintendenten i det länet.

145 §.

2 m o m. Det åligger länsstyrelsen att inom tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med allmän fastighetstaxering eller årlig taxering inom länet bör tillkomma envar av de personer, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. 1) och 3) äro därtill berättigade, och skola därvid de grunder angivas, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkning.

Yttrande enligt — — — taxeringsnämndernas beslut.

3 m o m. Kommun, som — — — ersättningsbeloppets beräkning.

Nuvarande lydelse:

Länsstyrelsen har att med eget utlåtande över framställningen överlämna densamma till Kungl. Maj:t vid avgivande av yttrande enligt 2 mom. första och andra styckena.

Föreslagen lydelse:

Länsstyrelsen har att med eget utlåtande över framställningen överlämna densamma till Kungl. Maj:t vid avgivande av yttrande enligt 2 mom.

Denna förordning skall träda i kraft såvitt angår

97 a och 104 a §§, utom såvitt avser första stycket i nämnda paragrafer, den 1 juli 1954;

17 § 1 mom., 66 § 3 mom., 67 § 3 mom., 74 §, 84 § 1 mom., 86 §, utom såvitt angår fjärde och femte styckena i sistnämnda paragraf, 90 § 1 mom., 122 § 1 mom., 125 § samt 145 § 2 och 3 mom. den 1 januari 1955;

100 § 1 mom., 101 §, 123 § 1 mom., 131 § 1 mom. och 135 § den 1 januari 1955, dock att äldre bestämmelser alltjämt skola gälla då fråga är om 1954 eller tidigare års fastighetstaxering;

124 a § 1 mom. den 1 januari 1955, dock att de nya bestämmelserna i sista stycket av nämnda moment icke skola äga tillämpning då fråga är om 1953 eller tidigare års fastighetstaxering;

97 a § första stycket, 104 a § första stycket och 128 § 1 mom. den 1 januari 1955, dock att nämnda författningsrum i deras äldre lydelse alltjämt skola gälla då fråga är om ändring i 1955 eller tidigare års taxering;

26 § 1 mom., 29 § 1 mom., 30 §, 86 § fjärde och femte styckena, 90 § 2 mom. och 123 § 2 mom. den 1 januari 1956; samt

124 § 1 mom. den 1 januari 1956, dock att detta författningsrum i dess tidigare lydelse skall gälla i fråga om besvär över 1954 års fastighetstaxering.

I samband härmed iakttages att vad i förordningen den 5 juni 1953, nr 280, finnes stadgat angående lydelsen från och med den 1 januari 1955 av 86 § första och tredje styckena samt 100 § 1 mom. tredje stycket skall upphöra att gälla.

F ö r s l a g

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 1 juni 1951 om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

1 §.

Riksskattenämnden må, — — — eller ersättningsskatt.

Vad ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning, när ägare till fas-

Föreslagen lydelse:

1 §.

Riksskattenämnden må, — — — eller ersättningsskatt.

Vad ovan sagts skall äga motsvarande tillämpning, när ägare till fas-

Nuvarande lydelse:

tighet eller den, som i ägares ställe är skattskyldig för fastighet, önskar på förhand erhålla besked angående viss fråga, som avser taxering av fastigheten.

Föreslagen lydelse:

tighet eller den, för vilken ehuru han icke är ägare garantibelopp för fastighet likväl skall upptagas såsom skattepliktig inkomst i enlighet med vad därom stadgas i 47 § kommunal-skattelagen, önskar på förhand erhålla besked angående viss fråga, som avser taxering av fastigheten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1955.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
5 februari 1954.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler *fråga om ändring av 60 § kommunalskattelagen m. m.* samt anför därvid följande.

Fråga om ändring av 60 § kommunalskattelagen m. m.

Inledning.

I 56—59 §§ kommunalskattelagen ges vissa regler rörande beskattningsort. Innehörden av dessa regler är i korthet följande. För inkomst av jordbruksfastighet och annan fastighet skall kommunal inkomstskatt utgöras till den kommun, där fastigheten är belägen. Till denna kommun skall för närvarande även utgöras fastighetsskatt. Enligt lag den 5 juni 1953, nr 400, som skall tillämpas fr. o. m. 1956 års inkomsttaxering, kommer detsamma att gälla jämväl beträffande kommunal inkomstskatt för garantibelopp för fastighet. Inkomst av rörelse beskattas i den kommun, där rörelsen utövats från fast driftställe. Har fast driftställe icke begagnats, utgöres skatt för inkomst, som förvärvats av fysisk person eller svensk juridisk person, med vissa i 57 § 2 mom. angivna undantag, i hemortskommunen. Likaså beskattas inkomst av tjänst, tillfällig förvärvsverksamhet och kapital i regel i hemortskommunen; inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fast egendom beskattas dock i den kommun, där fastigheten är belägen.

I 60 § kommunalskattelagen stadgas som huvudregel, att om inom kommun finns municipalsamhälle eller annat administrativt område med särskild beskattningsrätt, skall för envar skattskyldig anges, hur stor del av den beskattningsbara inkomsten som belöper på dylikt område. Därvid skall de allmänna reglerna om beskattningsort tillämpas. Avsikten med detta stadgande är att det administrativa området skall tillföras ett skatteunderlag, som i princip bestämmes efter samma grunder, som gäller i avseende å fördelning av skatteunderlag de olika kommunerna emellan. Genom stadgandet regleras frågan om beskattningsort bl. a. i det fallet, då en skattskyldig

inom kommunen är bosatt utanför ett däri ingående administrativt område, inom vilket han haft inkomst av rörelse eller fastighet eller åtnjutit realisationsvinst.

I sin ursprungliga avfattning innehöll 60 § kommunalskattelagen det undantaget från nyssnämnda regel, att om *stad* innefattade flera församlingar, *fysisk person* skulle, om han borde mantalsskrivas i någon av dessa, beskattas för av honom i staden bedriven *handelsrörelse* i mantalsskrivningsförsamlingen. Under de senaste åren har denna undantagsbestämmelse undergått flera ändringar. Vid 1952 års riksdag beslöts sålunda, bl. a. med hänsyn till svårigheten att skilja mellan handelsrörelse och annan rörelse, att fysisk person skulle beskattas för *all* av honom i staden bedriven rörelse i den församling i staden, där han skulle mantalsskrivas. Denna bestämmelse är tillämplig fr. o. m. 1954 års taxering.

En ytterligare ändring i 60 § kommunalskattelagen genomfördes i anslutning till 1953 års uppbördsreform. Huvudsakligen av uppbörds- och taxeringstekniska skäl föreslogs, att *all inkomst*, som en i stad mantalsskriven fysisk person skulle skattläggas för inom staden, skulle beskattas i mantalsskrivningsförsamlingen. Ifrågavarande bestämmelse återfinns i SFS 274/1953 och skall gälla fr. o. m. 1955 års taxering.

Den omläggning av den kommunala fastighetsbeskattningen, som genomfördes vid 1953 års riksdag, föranledde ännu en ändring i 60 § kommunalskattelagen. I den proposition, nr 186/1953, där frågan om omläggning av fastighetsskatten behandlades, anförde jag bl. a., att fastighetsskatten alltid skolat utgöras i den kommun eller det administrativa område, där fastigheten varit belägen. Denna regel borde i princip gälla jämväl för den inkomstskatt, som enligt förslaget kom att belöpa på garantibeloppet för fastigheten. I propositionen föreslogs därför en ändring av 60 § kommunalskattelagen beträffande sådana fall då inom kommun finns municipalsamhälle eller annat administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, och i skattskyldigs taxerade inkomst ingår garantibelopp för fastighet, som är belägen inom sådant administrativt område. I dylikt fall borde så stor del av den i kommunen beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet, eller, om den beskattningsbara inkomsten understiger garantibeloppet, hela den beskattningsbara inkomsten tas till beskattning inom det administrativa området. Jag tillade i nämnda proposition, att de föreslagna bestämmelserna i vissa fall skulle bli för taxerings- och uppbördsmyndigheterna tyngande i tillämpningen och att det ur denna synpunkt var önskvärt om avkall i viss utsträckning skulle kunna göras från de i materiellt hänseende riktiga reglerna för fördelning av skatteunderlag administrativa områden emellan. Jag fann dock att denna fråga krävde närmare utredning. Förslaget till ändrad lydelse av 60 § kommunalskattelagen jämte anvisningarna till samma paragraf antogs oförändrat av riksdagen. De nya föreskrifterna skall enligt övergångsbestämmelserna till lagen den 5 juni 1953, nr 400, första gången tillämpas vid 1956 års taxering.

I en den 14 december 1953 dagtecknad *promemoria med förslag till ändrad lydelse av 60 § kommunalskattelagen samt anvisningarna till samma paragraf* har 1950 års skattelagssakkunniga, i anslutning till mitt nyss återgivna uttalande i proposition nr 186/1953, behandlat vissa frågor rörande beskattningen i kommun med flera församlingar eller andra administrativa områden.

Vid promemorian fogat författningsförslag torde få såsom *Bihang* fogas vid detta protokoll.

Med anledning av nämnda promemoria har, efter remiss, *yttranden* avgivits av kammarkollegiet, kammarrätten, riksskattenämnden, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Malmöhus, Älvsborgs, Gotlands och Jämtlands län, Svenska landskommunernas förbund, Svenska stadsförbundet, Sveriges häradsskrivarförening, Föreningen Sveriges kronokamrerare samt Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund.

Promemorian.

I promemorian har 1950 års skattelagssakkunniga erinrat om att vid 1955 års taxering fysisk person i stad skall beskattas för hela sin inkomst inom staden i den församling, där han skall mantalsskrivas. Fr. o. m. 1956 års taxering kommer emellertid ett undantag från denna regel att gälla, nämligen såvitt avser den del av inkomsten, som motsvarar den nuvarande fastighetsskatten — det s. k. garantibeloppet. Detta skall nämligen tas till beskattning i den församling eller det administrativa område, där den fastighet, för vilken skatt på grund av garantibeloppet utgår, är belägen. Denna undantagsbestämmelse kommer enligt de sakkunnigas mening att komplicera taxerings- och uppborädsförfarandet — i synnerhet i Stockholm — och att icke oväsentligt förringa verkan av de tidigare i förenklingssyfte vidtagna ändringarna av 60 § kommunalskattelagen. Med hänsyn härtill har de sakkunniga ansett sig böra undersöka möjligheten att ändra nämnda paragraf på så sätt, att för fysisk person i stad jämväl garantibelopp för fastighet beskattas i hemortsförsamlingen, även om fastigheten är belägen i annan församling i samma kommun.

I promemorian redovisas resultatet av en undersökning, som 1950 års skattelagssakkunniga låtit utföra för belysande av verkningarna i Stockholms stad av en lagändring i antydd riktning. Sålunda har undersökts hur en sådan lagändring skulle påverka skatteunderlaget i Jakobs och Matteus församlingar i Stockholm. Undersökningen har enligt promemorian givit till resultat, att fastighetsskatteunderlaget skulle minska i Jakobs församling med 5,9 % och i Matteus församling med 1,8 %. Det totala skatteunderlaget skulle i församlingarna minska med respektive 0,5 % och 0,1 %. Dessa ändringar i skatteunderlaget skulle icke påverka den kyrkliga utdebiteringen.

För att också utröna den ifrågasatta lagändringens betydelse för landet i övrigt har de sakkunniga inhämtat upplysningar från samtliga kronokam-

rerare samt från häradsskrivare med tjänstgöringsområde, vari ingår städer innefattande mer än en församling. Enligt de inkomna svaren kommer den kyrkliga utdebiteringen i flertalet städer icke alls att påverkas om garanti-beloppet för fastighet för fysisk person alltid beskattas i hemortsförsamlingen i stället för som nu i den församling inom staden, där fastigheten är belägen. I de fåtal fall, där den ifrågasatta anordningen skulle medföra en höjning av utdebiteringen till den kyrkliga kommunen, kommer enligt de sakkunniga höjningen i allmänhet icke att överstiga ett öre per skattekrona. Inom en stad, nämligen Jönköping, skulle dock i en församling utdebiteringshöjningen komma att uppgå till 4 öre.

De sakkunniga upplyser vidare, att de begärt uttalande av nyssnämnda häradsskrivare om och i vad mån utdebiteringen för kyrkliga ändamål uppskattningsvis skulle påverkas, om även för landskommunernas del genomföres en bestämmelse av innebörd, att fysisk person för all sin inkomst inom kommunen — sålunda även till den del den härrör av garantibelopp för fastighet — beskattas i mantalsskrivningsförsamlingen. Enligt de inkomna svaren kommer en sådan bestämmelse i en del fögderier icke alls att inverka på storleken av utdebiteringen till församlingarna. I andra fögderier däremot skulle i vissa kommuner utdebiteringen för kyrkligt ändamål komma att påverkas av den ifrågasatta anordningen. I de fall, då höjning av utdebiteringen skulle inträda, skulle denna dock icke komma att uppgå till mer än några ören och icke i något fall vara av den storlek, att någon av de tillfrågade häradsskrivarna ansett sig böra med hänsyn härtill avstyrka anordningens genomförande.

De sakkunniga framhåller, att av undersökningen synes framgå, att något hinder med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna för församlingarna icke bör anses möta mot att bestämmelser meddelas, enligt vilka fysisk person i såväl stad som landskommun beskattas i mantalsskrivningsförsamlingen för all inkomst, som skall beskattas inom staden eller landskommunen. Då såsom jämväl framhållits i flertalet av de av de sakkunniga inhämtade yttrandena från kronokamrerarna och vissa häradsskrivare sådana bestämmelser skulle medföra icke obetydliga lättnader i arbetet för taxerings- och uppbördsmyndigheterna, har de sakkunniga förordat en ändring av 60 § kommunalskattelagen i enlighet härmed.

I promemorian har även upptagits frågan, huruvida 60 § kommunalskattelagen skulle kunna ytterligare förenklas genom att de föreslagna bestämmelserna får omfatta även andra skattskyldiga än fysiska personer och avse även andra administrativa områden än församlingar. I sistnämnda avseende kommer, framhåller de sakkunniga, efter kommunindelningsreformens genomförande endast municipalsamhällen i fråga. Ett utsträckande av ifrågasvarande bestämmelser till att omfatta även municipalsamhällen har de sakkunniga emellertid icke velat förorda. Här rör det sig enligt de sakkunnigas mening icke om uppdelning av en kommun i olika områden utan om en särskild art av kommun, som tillerkänts beskattningsrätt för bestridande av speciella utgifter, som kan anses komma skattskyldig till godo antingen

han är bosatt inom municipalsamhället eller där allenast bedriver rörelse eller äger fastighet.

Beträffande frågan att i förevarande hänseende jämställa juridisk person med fysisk person anför de sakkunniga.

I samband med de tidigare lagstiftningsåtgärder, varigenom i förenklingsyfte genomförts undantag från huvudstadgandet i 60 § kommunalskattelagen om fördelning av beskattningsbar inkomst å administrativa områden inom en kommun, har icke ifrågasatts att berörda undantag skulle avse andra skattskyldiga än fysiska personer. De sakkunniga anse icke heller för sin del, att ifrågavarande undantagsbestämmelser böra äga tillämpning å juridiska personer och därmed jämställda skattskyldiga. Ett stadgande av innebörd att sådana skattskyldiga skulle för all sin inkomst inom kommunen beskattas i hemortsförsamlingen skulle — åtminstone vad angår Stockholms stad — komma att medföra sådana förändringar i fråga om församlingarnas skatteunderlag, att man icke kan bortse därifrån. Därtill kommer att möjligheterna för aktiebolag och andra juridiska personer att — oavsett var deras rörelse bedrivs eller deras fastighet är belägen — själva bestämma sin hemortsförsamling skulle kunna av dem utnyttjas på så sätt, att den församling utvaldes som hemort, som hade den lägsta utdebiteringen. Detta skulle medföra, att skillnaden i utdebitering mellan de olika församlingarna ytterligare ökades.

Remissyttrandena.

I samtliga remissyttranden har tillstyrkts eller lämnats utan erinran 1950 års skattelagssakkunnigas förslag, att fysisk person, som är mantalsskriven i kommun med flera församlingar, skall utgöra kommunal inkomstskatt i den församling, där han är mantalsskriven, för all inkomst — däri inbegripen skatt för garantibelopp för fastighet — som skall beskattas inom kommunen.

Riksskattenämnden har sålunda ansett föreslagna ändringar vara erforderliga för att icke omläggningen av fastighetsbeskattningen skall förringa nyttan av de förenklingar, som på senare tid vidtagits i bestämmelserna i 60 § kommunalskattelagen.

Kammarkollegiet fäster uppmärksamheten på konsekvensen av förslaget för det undantagsfallet att ett större godskomplex omfattar alla eller så gott som alla fastigheterna i en kommun, bestående av två eller flera församlingar. Kammarkollegiet har ansett, att den föreslagna bestämmelsen i sådant fall kan medföra allvarlig minskning i skatteunderlaget för församling, där ägaren icke är bosatt, samtidigt som bostadsförsamlingen tillföres en däremot svarande förhöjning i skatteunderlaget. Därav föranledd ökning i uttaxeringen för kyrkliga behov i den förra församlingen kan för denna medföra avsevärd olägenhet, som, där församlingarna tillhör olika pastorat, inverkar även på uttaxeringen för pastoratsangelägenheter. Därest undanröjande av sådan olägenhet finnes vara påkallat av betydande allmänt behov, synes emellertid enligt kollegiets uppfattning Kungl. Maj:t kunna, oavsett bestridande från endera församlingen, jämlikt 1 § andra

stycket lagen om församlingsstyrelse förordna om bildande av kyrklig samfällighet mellan församlingarna. Därmed skulle följa en erforderlig utjämning av uttaxeringen. På grund av det anförda har kammarkollegiet lämnat förslaget utan erinran.

Kammarrätten har ansett, att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt de verkningar, som ett genomförande av förslaget skulle kunna få i sådana fall, då större jordegendomar är belägna i olika församlingar inom samma kommun.

Beträffande ett utsträckande av den föreslagna bestämmelsen jämväl till municipalsamhälle har *kammarrätten* och *riksskattenämnden* uttalat, att de anser en sådan utvidgning icke böra ifrågakomma. *Kammarkollegiet* har påpekat, att med nu gällande avfattning av 60 § kommunalskattelagen köping, som ej utgör egen kommun, behandlas på enahanda sätt som municipalsamhälle. I de sakkunnigas förslag har emellertid uttrycket »eller annat administrativt område», vilket för närvarande uttryckligen bildar täckning för sådan behandling, bortfallit. Med hänsyn till stadgandet i 87 § första stycket sista meningen lagen om kommunalstyrelse på landet får det emellertid anses uteslutet, att ändringen i lagtexten härutinnan kan innebära någon ändring i sak. — Ett liknande påpekande har gjorts av *riksskattenämnden*, som ifrågasatt om icke ett uttalande kan göras i motiven till lagstiftningen, att med municipalsamhälle i detta sammanhang förstås även sådan köping.

Frågan huruvida de föreslagna bestämmelserna skall göras tillämpliga jämväl å juridiska personer har upptagits i flera remissyttranden. Därvid har i åtskilliga fall uttalats, att oskift dödsbo bör behandlas på samma sätt som juridisk person. *Föreningen Sveriges kronokamrerare* har sålunda framhållit, att praktiskt behov av en sådan bestämmelse föreligger, när oskift dödsbo ofta äger fastighet. Någon olägenhet av en sådan bestämmelse har föreningen icke ansett kunna uppstå, eftersom dödsboet i olikhet med andra juridiska personer icke kan bestämma över sin hemortsförsamling utan jämlikt 66 § kommunalskattelagen skall såsom hemortskommun ha den avlidnes hemortskommun inom riket.

Flera remissmyndigheter har ifrågasatt om icke bestämmelserna kan utvidgas att avse även annan juridisk person än oskift dödsbo. Sålunda har *riksskattenämnden* uttalat, att det är naturligt om i detta avseende enhetliga regler får gälla för alla skattskyldiga. Riksskattenämnden har icke funnit utredningen ge tillräckligt stöd för att man skulle vara nödgad att bibehålla den gamla ordningen beträffande juridiska personer. Såsom ett av skälen för att icke göra någon ändring härutinnan har de sakkunniga anfört den möjlighet, som eljest skulle lämnas öppen för juridiska personer att själva bestämma sin hemortsförsamling inom kommunen med hänsyn till den lägsta utdebiteringen. Det har förefallit riksskattenämnden föga troligt, att en sådan möjlighet får någon verklig praktisk betydelse. Enligt nämndens

mening bör man helt kunna bortse från detta skäl. Kvar står då den invändningen, att en motsvarande regel för de juridiska personerna påverkar församlingarnas skatteunderlag i högre grad än som kan tolereras. De sakkunniga har anfört att detta blir fallet åtminstone i fråga om Stockholms stad. Några närmare uppgifter härom har dock icke framlagts. Riksskatte-nämnden erinrar om att redan de föreslagna ändringarna för fysiska personer måste i vissa fall komma att medföra tämligen kännbara verkningar för församlingarna, exempelvis i sådana fall då en fideikommisssegendom eller annan större jordegendom till huvudsaklig del ligger inom en församling men då inkomsten därav — och sålunda även garantibeloppet för fastigheten — likväl skall helt beskattas i annan till kommunen hörande församling, där huvudbyggnaden är belägen och jordägaren bor. Enligt riksskattenämndens mening måste dylika konsekvenser accepteras i detta sammanhang, men nämnden ifrågasätter då också om verkligen en utsträckning av bestämmelserna till juridiska personer skall anses ha den betydelse för församlingarnas skatteunderlag, som de sakkunniga gjort gällande. Om genom en sådan utvidgning visst skatteunderlag tillföres vissa centrala församlingar i en stad, bör å andra sidan regeln beträffande de fysiska personerna verka i motsatt riktning d. v. s. att skatteunderlag överföres från de centrala delarna till församlingarna i stadens ytterområden. Detta gör, att det ter sig så mycket naturligare att söka genomföra den av nämnden nu ifrågasatta utvidgningen.

Jämväl *länsstyrelsen i Malmöhus län* och *Föreningen Sveriges kronokamrerare* har ifrågasatt en utvidgning av de föreslagna bestämmelserna till juridiska personer. Dessa remissinstanser har också uttalat sig för ytterligare en förenkling på så sätt, att bestämmelserna göres tillämpliga jämväl på sådana fysiska och eventuellt även juridiska personer, som har inkomst av förvärvskällor i flera församlingar i en kommun, men som icke är mantalskrivna i kommunen. Nämnda remissinstanser har emellertid framhållit, att härvidlag uppkommer vissa svårigheter vid valet av den församling, där inkomsten skall beskattas, eftersom någon anknytning till mantalskrivning ej kan ske.

Departementschefen.

Den ändring, som i samband med den förra året genomförda omläggningen av fastighetsbeskattningen vidtogs i 60 § kommunalskattelagen, kan medföra att bestämmelserna i detta lagrum i vissa fall blir tyngande i tillämpningen för taxerings- och uppborndsmyndigheter. Som jag anförde redan då jag i proposition nr 186/1953 berörde ifrågavarande spörsmål synes önskvärt, om avkall i viss utsträckning kan göras från de i materiellt hänseende riktiga reglerna för fördelning av skatteunderlag administrativa områden emellan. Jag ansåg emellertid att denna fråga för det dåvarande icke kunde upptagas till slutligt avgörande utan krävde en närmare utredning.

Vid bedömandet i vad mån man bör tillmötesgå önskemålet om enkla och

såväl för de skattskyldiga som myndigheterna lätthanterliga bestämmelser måste givetvis hänsyn tagas till nödvändigheten av att låta det administrativa området behålla det skatteunderlag, som i princip bör tillkomma det samma. 1950 års skattelagssakkunnigas förslag att fysisk person, som är mantalsskriven i en kommun med flera församlingar, skall beskattas för hela sin inkomst inom kommunen i mantalsskrivningsförsamlingen synes innefatta en acceptabel avvägning mellan dessa båda synpunkter. Förslaget har också i princip godtagits av remissinstanserna. Jag får för min del förorda att det — med några smärre avvikelser, som jag i fortsättningen kommer att beröra — lägges till grund för lagstiftning.

I några remissyttranden har påpekats, att de sakkunnigas förslag i vissa undantagsfall, nämligen då flertalet fastigheter i en kommun bestående av flera församlingar är i samme ägares hand, kan medföra ett mera avsevärt skattebortfall i den eller de församlingar där ägaren är bosatt. Då emellertid som kammarkollegiet framhållit i sitt remissyttrande olägenheterna härav ofta torde kunna undvikas genom bildande av en kyrklig samfällighet mellan församlingarna, torde anledning icke föreligga att låta dessa sällsynta fall påverka utformandet av bestämmelserna.

De sakkunniga har vid utarbetande av sitt förslag utgått från att de enda administrativa områden inom en kommun inom vilka beskattningsrätt kan utövas av menighet är församling och municipalsamhälle. De föreslagna bestämmelserna innebär för municipalsamhällellenas del icke någon ändring av vad som stadgas i lagen den 5 juni 1953, nr 400, en ståndpunkt som synes mig riktig. Emellertid finns, såsom från några håll påpekats, köping, som icke utgör egen kommun. Sådan köping bör i förevarande sammanhang likställas med municipalsamhälle. Detta bör erhålla sin täckning i författningstexten.

I promemorian har avvisats tanken att de för fysiska personer föreslagna bestämmelserna skall tillämpas jämväl för juridiska personer. I åtskilliga remissyttranden har förordats, att bestämmelserna utsträcker att gälla oskiftade dödsbon. Eftersom i beskattningshänseende likställighet i stor utsträckning råder mellan fysisk person och oskiftad dödsbo, ställer det sig även enligt min mening naturligt att i det hänseende varom nu är fråga behandla dessa två kategorier skattskyldiga på samma sätt. Jag får därför förorda att bestämmelserna blir tillämpliga såväl på fysisk person som oskiftad dödsbo efter fysisk person, vilken vid sitt fränfalle var bosatt här i riket.

Däremot torde det icke — som från något håll ifrågasatts — vara lämpligt att i allt fall för närvarande utsträcka bestämmelsernas tillämplighet till andra juridiska personer än dödsbon. Vissa inom finansdepartementet gjorda undersökningar har visat att en sådan utvidgning skulle för vissa församlingar i Stockholm medföra i det närmaste fördubblade skatteintäkter på bekostnad av andra församlingar. Jämväl på andra håll torde en sådan utvidgning av tillämpningsområdet medföra alltför stora förändringar med avseende på församlingarnas skatteunderlag i förhållande till de vunna fördelarna. Jag anser mig därför böra tillstyrka de sakkunnigas förslag i

denna del. Under sådana förhållanden torde det icke vara mycket att vinna med en bestämmelse att utanför kommunen boende, vilka har inkomst i flera församlingar i kommunen, skulle beskattas allenast i en av dessa församlingar. En sådan bestämmelse skulle nämligen, om den göres tillämplig allenast å fysiska personer, få föga praktisk betydelse.

De föreslagna bestämmelserna bör tillämpas första gången vid 1956 års taxering.

Fråga om vissa ändringar i taxeringsförordningen m. m.

Inledning.

I proposition nr 186/1953 förelades riksdagen förslag till omläggning av den kommunala fastighetsbeskattningen. Förslaget innebar att fastighetsbeskattningen visserligen i princip skulle bibehållas, men fastighetsskatten skulle inarbetas i den kommunala inkomstskatten. Fastighetsskatten skulle sålunda upphöra att utgå såsom särskild skatt. I stället skulle för ägare eller därmed jämställd innehavare av fastighet vid taxering till kommunal inkomstskatt ett s. k. garantibelopp upptagas såsom inkomst för fastighetens ägare. Riksdagen fattade beslut i enlighet med förslaget i propositionen och bestämmelserna i ämnet utfärdades den 5 juni 1953 (se SFS nr 400—403). Bestämmelserna kommer första gången att tillämpas vid 1956 års inkomsttaxering.

Jag anförde, då jag anmälde denna fråga till statsrådsprotokollet, att där est omläggningen av fastighetsbeskattningen genomfördes i enlighet med mitt förslag denna nödvändiggjorde åtskilliga ändringar av i huvudsak teknisk natur i taxerings- och uppbördsförfattningarna. Jag förutsatte att förslag till sådana ändringar skulle få underställas riksdagen först år 1954.

Min avsikt är nu att anmäla frågan om de ändringar i taxeringsförfattningarna, som nödvändiggjorts av omläggningen av fastighetsbeskattningen, samt vissa andra frågor om ändring i taxeringsförordningen, vilka lämpligen bör behandlas i detta sammanhang. De av nämnda omläggning aktualiserade frågorna om ändringar i uppbördsförfattningarna torde jag få anmäla vid ett senare tillfälle.

I en den 7 december 1953 dagtecknad *promemoria rörande ändringar i taxeringsförordningen och förordningen om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor, som föranledas av den vid 1953 års riksdag beslutade omläggningen av fastighetsbeskattningen (SFS 400/1953)* har 1950 års skattelagssakkunniga föreslagit vissa av nämnda omläggning nödvändiggjorda ändringar i taxeringsförordningen m. m. Vid promemorian har fogats vissa författningsförslag.

I anledning av promemorian har, efter remiss, *yttranden* avgivits av kamrarrätten, riksskattenämnden, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholm, Kristianstads, Göteborgs och Bohus, Västmanlands och Norrbottens län, Föreningen Sveriges kronokanrerare, Sveriges häradskrivarförening samt Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund.

I huvudsak har förslagen i promemorian tillstyrkts eller lämnats utan erinran av remissinstanserna. Jag torde få redogöra såväl för innehållet i promemorian som för de erinringar, som förslagen däri mött från remissinstansernas sida, särskilt för varje ifrågasatt författningsändring. Därest därvid annat icke utsäges, har förslagen icke föranlett erinran i remissutlåtandena.

Taxeringsförordningen.

17 § 1 mom.

Departementschefen. Den av mig förordade ändringen överensstämmer med de sakkunnigas förslag och är betingad av att skattskyldighet för fastighet icke längre förekommer utan motsvaras av skyldighet att erlagga skatt för garantibelopp för fastighet.

26 § 1 mom.

Promemorian. De sakkunniga har anfört, att eftersom garantibelopp för fastighet skall upptagas såsom skattepliktig inkomst, skyldighet att avlämna självdeklaration bör föreligga där skattskyldighet för garantibelopp föreligger. För det stora flertalet av sådana skattskyldiga, vilka skall upptaga garantibelopp såsom skattepliktig inkomst, föreligger deklARATIONSSKYLDIGHET på grunder, som avses under punkterna 1)—4) i momentet. Ändringen medför därför i realiteten icke någon nämnvärd utvidgning av deklARATIONSPLIKTE.

Departementschefen. Jag har ingenting att erinra mot de sakkunnigas förslag.

29 § 1 mom.

Promemorian. I de sakkunnigas promemoria har ändringen i förevarande författningsrum betecknats vara av formell karaktär. Ändringen innebär dels ett tillägg under 8), att i allmän självdeklaration skall angivas garantibelopp, vilket skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige, dels att beträffande fastighet för vilken taxeringsvärde icke finnes åsatt för året näst före taxeringsåret uppgift skall lämnas beträffande fastighetens antagliga värde vid beskattningsårets ingång, medan motsvarande uppgift enligt gällande bestämmelser skall avse värdet vid taxeringsårets ingång.

Remissyttrandena. Beträffande ändringen i sistnämnda hänseende har *överståthållarämbetet* anmärkt, att anledningen till ändringen är oklar; något skäl för densamma har ämbetet icke funnit.

Riksskattenämnden har uttalat, att den nuvarande bestämmelsen, som bäst överensstämmer med reglerna för förmögenhetsberäkningen, bör bibehållas, om icke sakliga skäl talar för den av de sakkunniga föreslagna ändringen.

Kammarrätten har ansett att uttrycket »vid beskattningsårets ingång»

bör utbytas mot det i 24 § 2 mom. kommunalskattelagen använda uttrycket »vid ingången av året näst före taxeringsåret».

Beträffande det i förevarande moment under 8) tillagda stadgandet har riksskattenämnden och kammarrätten ansett, att i allmän självdeklaration blott bör angivas garantibelopp, som skall upptagas såsom skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemortskommun.

Departementschefen. Med hänsyn till konstruktionen av bestämmelserna om skatteplikt för garantibelopp är i detta hänseende av intresse allenast att erhålla uppgift rörande taxeringsvärdet året näst före taxeringsåret, därest sådant finns åsatt. På grund härav och med beaktande av vad riksskattenämnden anfört bör stadgandet utformas på av nämnden förordad sätt.

Den föreslagna bestämmelsen under 8) bör som kammarrätten och riksskattenämnden anfört begränsas att avse garantibelopp för fastighet i hemortskommunen.

30 §.

Promemorian. De sakkunniga har föreslagit att den nuvarande föreskriften i andra stycket utbytes mot en föreskrift av mera allmän innebörd, som kan tillämpas även om 60 § kommunalskattelagen erhåller ändrad avfattning. Fördelning av skatteunderlag och uppgifter till ledning vid sådan fördelning blir — om de sakkunnigas förslag till ändring av 60 § kommunalskattelagen genomföres — aktuella endast beträffande ett fåtal skattskyldiga. Dessa kan antagas ha sådana insikter i deklarationsfrågor, att mer detaljerade bestämmelser kan undvikas.

Departementschefen. Avfattningen av 30 § bör ändras i enlighet med förslaget i promemorian, om de av mig tidigare förordade ändringarna i 60 § kommunalskattelagen genomföres.

66 § 3 mom.

Promemorian. I promemorian har anförts, att efter det omläggning av fastighetsbeskattningen skett, fastighetslängderna icke längre kommer att få självständig betydelse för den subjektiva skattskyldigheten. Frågan om skattskyldighet för garantibelopp prövas i stället vid inkomsttaxeringen och något beslut om skattskyldighet skall icke fattas vid fastighetstaxeringen.

Remissyttrandena. Mot förslaget att fastighetstaxeringsnämnd icke längre skall fatta beslut om vem som är ägare har erinringar gjorts av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Länsstyrelsen anför, att de sakkunnigas förslag innebär att nämnderna icke längre behöver ägna uppmärksamhet åt vem som är rätt ägare till fastigheterna. Ur ordningssynpunkt — bl. a. för identifiering av fastighet — synes det emellertid önskvärt, att en ägarekolumn finnes och att denna alltid hålles à jour. Detta gäller såväl allmän som särskild fastighetstaxering. Det synes angeläget, att ett åliggande bibehålles för

såväl fastighetstaxeringsnämnd som taxeringsnämnd att i fastighetslängd införa alla före taxeringsårets ingång inträffade äganderättsförändringar, varom nämnden erhållit kunskap. Härmed överensstämmer att enligt de sakkunnigas motivering till 123 § taxeringsförordningen extra-ordinär besvärsmätt bör föreligga, då fel ägare står antecknad i fastighetslängden.

Liknande synpunkter anföres av *riksskattenämnden*, som eljest delar de sakkunnigas uppfattning att en anteckning om ägare icke bör förlänas några rättsverkningar.

Departementschefen. Skyldighet att utgöra skatt för garantibelopp åvilar den som ägt fastigheten. Har fastigheten ägts av flera ägare under beskattningsåret är skyldigheten att utgöra skatt uppdelad på dessa ägare i förhållande till tiden för deras innehav av fastigheten. Härav följer att frågan vem som är ägare vid taxeringsårets ingång saknar självständig betydelse för bedömning av skattskyldighet för garantibelopp. Däremot kan äganderätten vid nämnda tidpunkt ha betydelse ur andra synpunkter. Som de sakkunniga anfört bör emellertid fastighetstaxeringsnämnd icke ha att fatta något formligt beslut om vem som är rätt ägare. Av vissa skäl är likväl önskvärt att anteckning i längden göres om vem som är ägare vid taxeringsårets ingång. Merendels framgår detta utan vidare av fastighetslängden, eftersom stommen till längden tryckes med anlitande av de s. k. tryckande registren. Finns anledning att korrigera eller komplettera uppgifterna i stommen till längd, bör detta givetvis ske. Bestämmelser härom föreslås skola intagas i 86 §.

67 § 3 mom.

Departementschefen. Ändringen är av samma innebörd som den nyss berörda ändringen i 66 § 3 mom.

69 § 3 mom.

Promemorian. De sakkunniga har i förevarande sammanhang anfört.

Debitering kommer icke att verkställas på grundval av fastighetslängderna.

För närvarande föreligger icke någon skyldighet för myndighet att underrätta fastighetsägare om taxeringsvärde, som åsatts vid allmän fastighetstaxering. I stället är föreskrivet, att fastighetslängderna skola vara under viss tid offentligen framlagda. Detta sätt att bringa resultatet av fastighetstaxeringarna till fastighetsägarnas kännedom synes emellertid föråldrat. Därför bör föreskrivas, att underrättelse om taxeringsvärden, som åsatts vid allmän fastighetstaxering, skall meddelas fastighetsägare vilkens adress är känd. Behovet härav är så mycket större som fastighetsägarna efter år 1954 icke erhålla särskilda debetsedlar å fastighetsskatt med åtecknade taxeringsvärden.

Underrättelseförfarandet torde kunna ordnas genom utnyttjande av folkbokföringsavdelningarnas plåtregister. Den närmare utformningen av förfarandet synes böra regleras genom administrativa föreskrifter.

Även om det offentliga framläggandet i hittills föreskriven form slopas, äger envar som så önskar tillgång till fastighetslängderna i den ordning, som gäller för offentliga handlingar i allmänhet.

Remissyttrandena. Den föreslagna ändringen av sättet för delgivning av fastighetstaxeringsnämnds beslut har föranlett vissa uttalanden av remissinstanserna.

Kammarrätten har ansett det föreslagna underrättelseförfarandet i och för sig önskvärt. Av det stora antal mål, som av kammarrätten icke kunnat upptagas till prövning till följd av att fatalietiden försuttits, torde framgå att nuvarande förhållanden icke kan anses tillfredsställande. Besvär över fastighetstaxeringsnämnds beslut skall enligt 117 § taxeringsförordningen, i vilket författningsrum de sakkunniga icke föreslagit någon ändring, anföras före den 15 maj och i Stockholm före den 10 augusti under taxeringsåret. Av praktiska skäl är det enligt kammarrättens åsikt nödvändigt att bibehålla ett visst datum för besvärs anförande. Detta förutsätter, anser kammarrätten, att fastighetslängderna även i fortsättningen framläggas offentligt. För den händelse bestämmelser om sådant framläggande i enlighet med de sakkunnigas förslag borttages, bör dagen för delgivning av fastighetstaxeringsnämnds beslut tagas som utgångspunkt för beräkandet av besvärstiden. Oavsett om det offentliga framläggandet av fastighetslängderna bibehålles eller ej, är det dock — för att det föreslagna underrättelseförfarandet skall bli effektivt — en förutsättning att underrättelserna utsändes i god tid före besvärstidens utgång. Till den av de sakkunniga föreslagna lydelsen av 69 § bör enligt kammarrättens uppfattning fogas ett mot 4 mom. i 90 § taxeringsförordningen svarande moment.

Länsstyrelsen i Stockholms län framhåller att den nuvarande ordningen givit anledning till befogade erinringar. Om det av de sakkunniga föreslagna underrättelseförfarandet genomföres, torde detta medföra att antalet besvär till fastighetsprövningsnämnden kommer att öka väsentligt så att nuvarande tidsschema för beskattningsnämnderna icke kan hållas. År 1952 hade fastighetsprövningsnämnden i Stockholms län, upplyser länsstyrelsen, att efter en förberedelse tid av mindre än 1 1/2 månad avgöra omkring 2 800 besvär-ärenden. Länsstyrelsen anser det därför nödvändigt att frågan när beskattningsnämndernas arbete skall vara avslutat omprövas före nämnda allmänna fastighetstaxering.

Länsstyrelsen i Västmanlands län framhåller, att skyldigheten att meddela sådan underrättelse, som de sakkunniga föreslagit, vare sig den ålägges fastighetstaxeringsnämnds ordförande eller häradsskrivaren, kommer att medföra ett så avsevärt arbete att det kan ifrågasättas om arbetet kan genomföras på den korta tid som står vederbörande till buds.

Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund har uttalat, att även om underrättelseförfarandet kan ordnas genom utnyttjande av folkbokföringsavdelningarnas plåtregister, ett avsevärt manuellt arbete måste utföras. Enligt förbundets mening torde detta arbete icke kunna åläggas ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna med mindre anslag för biträdes hjälp för detta ändamål lämnas.

Departementschefen. Det nuvarande systemet för tillkännagivande av resultatet av fastighetstaxeringsnämndernas arbete — framläggande för offentlig granskning av längderna — bygger på förutsättningen, att de skattskyldiga skall infinna sig på den plats där längderna framlagts och själva ta del av taxeringen. Erfarenheten visar, att de skattskyldiga i icke ringa utsträckning av olika anledningar underlåter detta. Uppenbarligen leder ett sådant system till rättsförlust i åtskilliga fall. Sedan numera de s. k. tryckande registren inrättats, torde förutsättningar föreligga att övergå till ett system med direkt delgivning av taxeringsresultat med de skattskyldiga. Då ett sådant system synes vara att föredraga, vill jag i princip tillstyrka de sakkunnigas förslag härom. Frågan hur utsändandet av dylika underrättelser enklast skall ske torde emellertid böra utredas ytterligare före nästa allmänna fastighetstaxering, som är avsedd att äga rum år 1957. Därvid bör jämväl tagas ståndpunkt till frågan vid vilken tid dylika underrättelser senast bör vara avsända liksom även till frågan om den tid, som nu är anslagen för fastighetsprövningsnämnds arbete, bör förlängas. Därest utsändandet av uppgifterna medhinner i god tid före nu gällande besvärstids utgång, torde något offentligt framläggande av längderna, som kammarrätten ifrågasatt, knappast vara erforderligt. Dessa frågor torde emellertid lämpligen böra ytterligare övervägas av 1950 års skattelagssakkunniga vid deras pågående översyn av taxeringsförfarandet.

Av det sagda framgår att med den ifrågasatta ändringen bör tills vidare anstå.

74 §.

Promemorian. Av samma skäl, som föranlett förslaget om ändring av 69 §, har de sakkunniga ansett, att vederbörande bör underrättas om fastighetsprövningsnämnds beslut icke som för närvarande genom offentligt framläggande av fastighetsprövningsnämndens ändringslängder utan genom utsändande av fastighetsprövningsnämndens protokoll. För underlättande av arbetet härmed bör uppställning och avfattning av dylika protokoll ske på ett så rationellt sätt som möjligt. Föreskrifter härom har de sakkunniga ansett kunna meddelas genom administrativa bestämmelser.

De sakkunniga har vidare anfört, att om delgivning av fastighetsnämndernas protokollsutdrag icke kan ske genom posten, ytterligare delgivningsåtgärder kan underlåtas.

Departementschefen. Jag tillstyrker att det av de sakkunniga föreslagna förfarandet genomföres.

84 § 1 mom.

Departementschefen. Ändringen är av samma innebörd som de föreslagna ändringarna i 66 och 67 §§.

86 §.

Promemorian. 1950 års skattelagssakkunniga anför, att i fortsättningen icke torde vara nödvändigt att som för närvarande ha två längder över fastighetstaxeringen, eftersom längderna icke kommer att ligga till grund för skattskyldighet och debitering. Värdena å skattefria fastigheter kan antecknas i särskild kolumn i samma fastighetslängd som de skattepliktiga fastigheterna eller också kan de skattefria fastigheterna sammanföras särskilt för sig på sätt nu sker beträffande aktiebolags fastigheter.

Vidare har de sakkunniga föreslagit, att i 86 § skall införas en bestämmelse, att i inkomstlängden skall anges på den skattskyldige belöpande underlag för beräkning av skogsvårdsavgift.

Remissyttrandena. Förslaget att endast en längd över den särskilda fastighetstaxeringen skall föras har tillstyrkts av remissinstanserna, men *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* har ifrågasatt om icke med denna reform kan anstå, i varje fall till nästa allmänna fastighetstaxering, då fullständiga detaljvärden även skulle kunna erhållas beträffande de skattefria fastigheterna.

Länsstyrelsen i Norrbottens län uttalar, att möjligheten bör undersökas att förenkla längdföringen ända därhän, att fastighetslängd vid den årliga taxeringen endast föres i form av erforderliga tillägg till vid allmän fastighetstaxering upprättad längd.

Riksskattenämnden ifrågasätter, om det icke finns skäl att slopa systemet med två olika längder även vid den allmänna fastighetstaxeringen.

Föreningen Sveriges kronokamrerare har anfört, att ett behov föreligger av att kontroll sker, att skatten å garantibeloppen för fastighet blir behörigen uttagen med riktigt belopp. Som ett led i denna kontroll ifrågasätter föreningen om icke i taxeringslängd bör införas en särskild kolumn, vari garantibeloppen kan införas.

Liknande förslag framföres av *länsstyrelsen i Västmanlands län*.

De sakkunnigas förslag rörande anteckningar i inkomstlängden till ledning för påföring av skogsvårdsavgift har föranlett erinringar från flera remissinstanser.

Sålunda anför *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* att arbetet med förande av dylika anteckningar, som till sin egentliga natur är ett debiteringsbestyr, icke lämpligen bör överflyttas till taxeringsnämnden. Länsstyrelsen avstyrker bestämt de sakkunnigas förslag härutinnan och anför, att om praktiska svårigheter uppstår vid tillämpningen av det år 1953 införda andra stycket av 1 § förordningen om skogsvårdsavgift bör övervägas, huruvida icke förordningen bör ändras så att stycket utgår. Skyldighet att svara för skogsvårdsavgift kan i sådana fall utan olägenhet åläggas den som enligt fastighetslängden är rätt ägare till fastigheten.

Jämväl *riksskattenämnden* och *länsstyrelserna i Västmanlands och Norrbottens län* avstyrker genomförandet av de sakkunnigas förslag med hän-

syn till den belastning detta skulle medföra för taxeringsnämndsordförandena.

Departementschefen. Jag får för egen del förorda, att de sakkunnigas förslag rörande fastighetslängd vid den årliga taxeringen genomföres. Anledning att uppskjuta denna reform till nästa allmänna fastighetstaxering synes icke föreligga. Frågan huruvida en liknande förenkling kan genomföras även i fråga om längdföringen vid den allmänna fastighetstaxeringen torde böra uppmärksammas vid 1950 års skattelagssakkunnigas översyn av taxeringsförordningen. Därvid bör även övervägas huruvida längden över den särskilda fastighetstaxeringen kan föras såsom tillägg till längd över den allmänna fastighetstaxeringen.

Tillräckliga skäl för en föreskrift om att i en särskild kolumn i inkomstlängden skall införas garantibeloppen torde icke föreligga.

Beträffande förslaget att i inkomstlängderna skall införas på den skattskyldige belöpande underlag för beräkning av skogsvårdsavgift får jag anföra följande. En konsekvens av omläggningen av fastighetsbeskattningen blir, att debitering av skatt för garantibelopp kommer att ske i samband med debiteringen av kommunal inkomstskatt, därvid primärmaterial utgöres av inkomstlängderna. Det faller sig då naturligt att dessa även innehåller uppgifter för påföringen av skogsvårdsavgift. Uppenbarligen skulle det vara förenat med mycket stora svårigheter för de lokala skattemyndigheterna att verkställa debiteringen, om de för påföring av skogsvårdsavgift hade att gå till fastighetslängderna. Jag är medveten om att det föreslagna systemet åtminstone i vissa taxeringsdistrikt kommer att medföra åtskilligt merarbete för taxeringsfunktionärerna. Än större merarbete torde dock uppkomma för de lokala skattemyndigheterna, om det föreslagna systemet inte genomföres. I vissa fall skulle måhända påföringen av skogsvårdsavgift omöjliggöras. Jag anser mig böra förorda de sakkunnigas förslag.

I detta sammanhang får jag beröra ytterligare en fråga.

Särskilt tillkallade sakkunniga har i en den 4 december 1953 överlämnad promemoria med utredning och förslag rörande debitering och uppbörd av avgifter till den allmänna sjukförsäkringen föreslagit, att i inkomstlängden alltid skall antecknas till statlig inkomstskatt beräknad taxerad inkomst, som uppgår till minst 1 200 kronor. För närvarande skall sådan anteckning, om den icke verkställts på grund av annan föreskrift, ske endast för dem som vid taxeringsårets början uppnått 17 men ej 66 års ålder; dessa anteckningar är nödvändiga för debiteringen av folkpensionsavgifter. För påföringen av sjukförsäkringsavgifter är det, enligt nyssnämnda sakkunniga, erforderligt att beräknad taxerad inkomst å minst 1 200 kronor anges för alla som vid taxeringsårets början fyllt 16 år. Ur praktisk synpunkt har de sakkunniga emellertid funnit mest lämpligt att förevarande åldersbegränsning för anteckningsskyldigheten helt avskaffas. Att undanta skattskyldiga under 16 år skulle vara till mera besvär än nytta vid längdföringen. De sakkunniga förordar därför vissa ändringar i 86 § fjärde

och femte styckena taxeringsförordningen, vilka skulle träda i kraft den 1 januari 1956.

Vad som föreslagits rörande debitering och uppbörd av sjukförsäkringsavgifter kommer jag visserligen att anmäla vid ett senare tillfälle. Redan nu synes emellertid riksdagen böra underställas förslag till nyss omförmälda ändringar av 86 § taxeringsförordningen.

90 § 1 och 2 mom.

Promemorian. I 1 mom. har de sakkunniga föreslagit en ändring av formell natur. I 2 mom. har föreslagits viss begränsning av skyldigheten att lämna underrättelse om påförd taxering. De sakkunniga anför, att i ett stort antal fall, avseende exempelvis sommarstugor o. d., taxering till kommunal inkomstskatt av personer bosatta utom distriktet åsättes endast för garantibelopp. I dessa fall saknar underrättelseförfarandet enligt de sakkunnigas mening betydelse. Har skattskyldig fullgjort sin deklarationsplikt, skall, då avvikelse från deklARATIONEN sker, underrättelse meddelas i vanlig ordning.

Departementschefen. Jag har ingenting att erinra mot de föreslagna ändringarna i författningsrummet.

97 a §.

Departementschefen. De i denna paragraf föreslagna ändringarna påkallas av bestämmelserna i 1953 års uppbördsförordning.

100 § 1 mom.

Departementschefen. Ändringarna är av formell natur.

101 §.

Departementschefen. Ändringarna är av formell natur.

104 a §.

Departementschefen. Samma ändringar har föreslagits i 104 a § som i 97 a §.

122 § 1 mom.

Promemorian. De sakkunniga anför.

Med hänsyn till att inkomsttaxeringen blir beroende av fastighetstaxeringen är det såväl ur det allmännas som ur de skattskyldigas synpunkt av stor betydelse, att slutligt beslut rörande fastighetstaxering kan meddelas med minsta möjliga tidsutdräkt. För detta ändamål torde bl. a. vara lämpligt att slopa den nu föreskrivna särskilda besvärstiden i fastighetstaxeringsmål och införa gemensamma bestämmelser om tid för anförande av ordinarie besvär över prövningsnämnds beslut. Vid 74 § har föreslagits att fastighetsprövningsnämnds beslut skulle delges vederbörande på samma sätt som länsprövningsnämnds beslut.

Därest skattskyldig i enstaka fall, exempelvis då det gäller fastighet av speciell beskaffenhet, icke hinner förebringa hela sin utredning inom angiven besvärstid, torde nödigt rådrum för utrednings förebringande kunna erhållas.

För att slutligt beslut i fastighetstaxeringsmål skall föreligga så snart efter taxeringen som av ovan angivna skäl är önskvärt är det vidare angeläget, att mål av nämnda beskaffenhet kunna avgöras av kammarrätten inom kortare tid än som tidigare varit fallet. Frågan om åtgärder i sådant hänseende bör upptagas i annat sammanhang.

Första stycket i 1 mom. har omredigerats i syfte att bestämmelserna skola bli enkla och överskådliga. Den föreslagna avfattningen får till följd, att kommun etc. även såsom skattskyldig äger åtnjuta nittio dagars besvärstid. Någon olägenhet torde icke uppkomma därav.

Remissyttrandena. Förslaget till ändring av 122 § har icke föranlett annan erinran än att *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* ifrågasatt lämpligheten av att då kommun eller annan därmed jämställd menighet är skattskyldig räkna besvärstiden med utgångspunkt från dagen för justering av prövningsnämnds protokoll. Länsstyrelsen anser det icke tilltalande att för sådana fall frångå grundsatsen om att fatalietiden skall räknas från det vederbörande fått del av beslutet.

Departementschefen. Då kommun eller annan dylik menighet är skattskyldig erhåller den i vanlig ordning besked om prövningsnämnds beslut genom översänt protokollsutdrag. Några olägenheter av den föreslagna förändringen av de nuvarande reglerna torde ej uppkomma, helst som besvärstiden för kommun och dylik menighet såsom skattskyldiga i verkligheten blir längre än enligt gällande bestämmelser.

123 § 1 och 2 mom.

Promemorian. De sakkunniga har framhållit, att den omständigheten, att fastighet i fastighetslängd upptagits såsom skattepliktig efter fastighetsbeskattningens omläggning icke kommer att vara av direkt betydelse för skatteplikten. Angivande i sådan längd av ägare eller därmed likställd innehavare blir icke heller av betydelse för skattskyldigheten. Först i och med att garantibelopp för en fastighet vid inkomsttaxering upptas såsom skattepliktig inkomst för någon, grundas skyldighet för denne att erlägga skatt för garantibelopp för fastigheten. Vid detta förhållande kan enligt de sakkunniga ifrågasättas, huruvida de två första leden i 123 § 1 mom. över huvud taget bör bibehållas. Emellertid torde beräkning av garantibelopp vid inkomsttaxeringen understundom komma att grundas å fastighetslängderna. Det ligger därför i vederbörandes intresse att dessa längder innehålla riktiga uppgifter till ledning för bedömande av skatteplikt och skattskyldighet. De sakkunniga ifrågasätter därför, om icke extra-ordinära besvär bör få anföras över felaktigheter, som i berörda hänseenden uppkommit i fastighetslängderna. Särskilt under första tiden, som det nya systemet tillämpas, torde möjligheterna att anföras sådana besvär ha en viss betydelse.

I 2 mom. föreslås införande av ett led, varigenom extra-ordinär besvärsmått kommer att föreligga i alla de fall, där garantibelopp felaktigt upptagits såsom skattepliktig inkomst.

De sakkunniga förutsätter, att bestämmelserna i 123 § blir föremål för allmän översyn vid pågående revision av taxeringsförordningen.

Remissyttrandena. *Riksskattenämnden* har beträffande den föreslagna lydelsen av 123 § 1 mom. anfört, att den som felaktigt uppförts såsom ägare enligt förslaget äger att i extra-ordinär väg anföra besvär däröver, trots att sådan anteckning icke har direkt betydelse för skattskyldigheten. Bestämmelsen har synts riksskattenämnden innebära viss risk för att de skattskyldiga av okunnighet anför besvär blott över den i och för sig betydelselösa anteckningen i fastighetslängden och genom att försitta tiden för anförande av besvär över inkomsttaxeringen lider rättsförlust. Ur denna synpunkt kan det ifrågasättas om anteckning rörande äganderätten verkligen skall kunna läggas till grund för besvär. I stället bör stadgas att, om vid prövning av besvär över inkomsttaxering eller eljest befinnes att i fastighetslängden gjord anteckning om ägare är felaktig denna anteckning bör rättas av vederbörande myndighet.

Enligt *länsstyrelsen i Norrbottens län* finns däremot så starka skäl för extra-ordinär besvärsmått i nämnda fall, att bestämmelserna härom bör bibehållas oförändrade.

Departementschefen. Avgörande för om garantibelopp för fastighet skall upptagas som inkomst är den omständigheten, huruvida fastigheten vid fastighetstaxeringen året näst före taxeringsåret angivits vara skattepliktig fastighet. Jag hänvisar till vad jag i denna fråga anförde i propositionen nr 186/1953 s. 78. I likhet med vad nu gäller bör extra-ordinär besvärsmått föreligga om fastighet vid fastighetstaxering upptagits såsom skattepliktig, ehuru den är undantagen från skatteplikt. Däremot bör icke upptagas det av de sakkunniga föreslagna stadgandet om extra-ordinär besvärsmått i sådana fall, då annan än den verkliga ägaren antecknats såsom ägare till fastigheten i fastighetslängden. Denna omständighet är nämligen icke av beskaffenhet att medföra några rättsverkningar. Det kan självfallet förutsättas, utan att särskilt stadgande därom meddelas, att, när sådana felaktigheter förelupit och föranlett påpekande, rättelse sker.

Mot den i promemorian föreslagna ändringen av 123 § 2 mom. har jag icke något att erinra.

124 § 1 mom.

Promemorian. Ändringen har av de sakkunniga angivits vara av formell natur.

Departementschefen. Ändringen innebär att tidpunkten för anförande av extra-ordinära besvär över fastighetstaxering icke liksom för närvarande

kommer att utgå natt och år efter det den skattskyldige erhållit debetsedel å fastighetsskatt utan för alla klagande i fastighetstaxeringsfrågor i och med utgången av kalenderåret efter taxeringsåret. Jag tillstyrker denna ändring av författningsrummet.

124 a § 1 mom.

Promemorian. I promemorian har anförts, att den i 124 a § avsedda extraordinära formen för rättelse av sådan taxering för inkomst eller förmögenhet, som är beroende av fastighets taxeringsvärde, bör stå till buds även då ändring i fastighetstaxering påverkar garantibelopp. Det framhålles, att skäl för tillämpning av denna paragraf icke föreligger, då taxeringsvärde väl ändrats men den till kommunal inkomstskatt taxerade inkomstens storlek icke röner inverkan av ändringen. Så kan exempelvis vara fallet, då nettointäkten av förvärvskälla, vari fastighet ingår, överstiger det s. k. procentavdraget både enligt det åsatta och det ändrade taxeringsvärdet.

Remissyttrandena. Den föreslagna ändringen av förevarande paragraf har i huvudsak icke föranlett erinran från remissinstansernas sida.

Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund har ifrågasatt, om icke i lagtexten borde angivas, att besvär ej bör anföras, då den taxerade inkomstens storlek icke röner inverkan av ändring beträffande taxeringsvärde.

Överståthållarämbetet har anförts, att det synes naturligt att bestämmelserna i 124 a § 1 mom. så utformas, att de innefattar möjlighet att ändra jämväl med ledning av taxeringsvärdet beräknad intäkt av fastighet, som är inrättad till bostad åt en eller två familjer.

Departementschefen. Möjlighet att anföra besvär enligt 124 a § bör enligt min mening föreligga, om fastighets taxeringsvärde, som legat till grund för bestämmande av statlig eller kommunal inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, ändras genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten eller genom beslut i vissa fall av prövningsnämnd. Bestämmelsen bör avfattas i enlighet härmed. Därjämte bör en föreskrift intagas i denna paragraf, att vid sådant utslag eller beslut skall fogas underrättelse till den skattskyldige om hans rätt att anföra besvär enligt 124 a § och om vad han vid anförande av sådana besvär har att iakttaga.

125 §.

Departementschefen. Den ändring som föreslås är av teknisk art.

128 § 1 mom.

Departementschefen. Den föreslagna ändringen är av formell natur.

131 § 1 mom.

Departementschefen. Ändringen är påkallad av att i stället för skattskyldighet för fastighet bör skyldighet att erlagga skatt på grund av garantibelopp inträda.

135 §.

Departementschefen. De ifrågasatta ändringarna i 135 § är av formell natur.

145 § 2 och 3 mom.

Departementschefen. I förevarande moment angives vissa data, före vilka länsstyrelserna skall inkomma med yttranden angående den ersättning, som bör utgå till taxeringsfunktionärer. Vid sådant yttrande skall fogas vissa av lokal skattemyndighet iordningställda sammandrag av taxeringslängderna. För att sådana skall kunna färdigställas är det erforderligt att införingarna i fastighetslängden, inkomstlängden och förmögenhetslängden är avslutade före dessa tidpunkter. De föreskrifter som för närvarande finns beträffande tidsfristerna för färdigställande av dylika längder har bestämts under hänsynstagande härtill. I anledning av gjorda framställningar synes emellertid sistnämnda tidsfrister böra justeras, vilket skulle innebära att i 145 § 2 mom. angivna data jämväl borde ändras. Emellertid synes dessa tidpunkter lämpligen kunna fastställas i administrativ väg liksom tidsfristerna för färdigställande av längder och dylikt. Jag föreslår därför sådan ändring av nämnda moment, att de däri angivna tidsangivelserna utgår och ersättes med en allmän bestämmelse om att yttrande, som avses i momentet, skall ingivas inom tid som Kungl. Maj:t föreskriver. Härav föranledes en formell ändring i 145 § 3 mom.

Ikraftträdandebestämmelserna.

Departementschefen. Jag hänvisar härutinnan till det författningsförslag, som jag avser förorda att riksdagen underställes för antagande.

Förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

1 §.

Departementschefen. Den ändring som föreslås i förevarande paragraf är av formell art.

Departementschefens hemställan.

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 60 § samt anvisningarna till 60 § kommunal-skattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt

3) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

Föredragande departementschefen hemställer, att förenämnda författningsförslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Barbro Åslund.

1950 års skattelagssakkunnigas förslag
till
lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september
1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 60 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ samt anvisningarna till samma paragraf skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

60 §.

Innefattar kommun flera församlingar, skall fysisk person i församling, där han skall mantalsskrivas, beskattas för hela den inkomst, som enligt bestämmelserna om beskattningsort skall beskattas i kommunen.

För annan skattskyldig än fysisk person skall i fall, som i första stycket sägs, vid taxering enligt denna lag angivas, huru stor del av den beskattningsbara inkomsten som belöper å varje församling, och skola därvid de i 56—59 §§ givna bestämmelserna om beskattningsort hava motsvarande tillämpning. Innan sådan fördelning sker skall dock, där i den skattskyldiges taxerade inkomst ingår garantibelopp för fastighet, den församling, varest fastigheten är belägen, tilldelas så stor del av den beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet.

Finnes inom kommun municipalsamhälle skall i fråga om vad som skall där beskattas vad i nästföregående stycke sägs äga motsvarande tillämpning beträffande såväl fysiska personer som andra skattskyldiga. Härvid skall, om fysisk persons beskattningsbara inkomst understiger garantibeloppet, hela den beskattningsbara inkomsten upptagas till beskattning i den del av kommunen, där fastigheten är belägen.

Anvisningar

till 60 §.

Till ledning vid tillämpning av 60 § anföras följande *exempel*.

1. Ett aktiebolag har hemort i en kommun, som består av tre församlingar. Bolaget äger en fastighet i envar av dessa församlingar; fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 25 000 kronor, 75 000 kronor och 100 000 kronor.

Om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 8 000 kronor, d. v. s. till belopp motsvarande summan av garantibeloppen för fastigheterna, skall den beskattningsbara inkomsten fördelas på församlingarna med 1 000 kronor, 3 000 kronor och 4 000 kronor. Överstiger den beskattningsbara in-

¹ Senaste lydelse se 1953:400.

komsten summa garantibelopp, skall det överskjutande beloppet fördelas enligt bestämmelserna i 56—59 §§.

2. En person — — — å municipalsamhället.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1955 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1955 eller tidigare år.